

РЕШЕНИЕ

№ 6826

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10897** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл. 44, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.).

Образувано е по жалба на „БАЛКАН ТРЕЙД КЪМПАНИ 2007“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя А. Г. В., подадена чрез адв. М. А., срещу Решение с изх. № 32-591671/13.10.2023 г. на директора на Териториална дирекция „Митница“ – В., с което е определена нова митническа стойност за стоки 1 и 2 /автомобили/, поставени под режим допускане за свободно обращение с митническа декларация /МД/ с MRN 20BG002005046029RO/18.12.2020 г. в размер на 15 586,70 лева, както и нов размер на дължимите задължения по същата. Определено е и доплащане на митническата стойност, след приспадане на вече платеното, както следва - мито в размер на 1088,99 лв. и 2395,78 лв. ДДС, ведно с лихви от датата на възникване на задължението до окончателното му погасяване.

След излагане на хронологията по деклариране на закупените от жалбоподателя 2 бр. автомобили и действията на ответника, довели до определяне на нов размер на митническата стойност за него, се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и

несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че без основание не е спазен методът за определяне на митническата стойност на база договорната стойност съгласно чл. 70 и чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Твърди, че декларираната стойност на стоките е действително договорената и заплатена, което се подкрепя от всички представени документи и доказателства. Акцентира, че новоопределеният размер е основан на износна митническа декларация от САЩ, която не е официален документ и не се ползва с материална доказателствена сила. Релевира доводи и за нарушено право на защита поради неизпращане от страна на митническите органи на уведомление до лицето, с което то да може да изрази становище преди постановяване на решението в административното производство. По тези доводи се претендира отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Териториална дирекция (ТД) „Митница“ – В., не се явява и не се представлява в с.з. В писмени бележки юр. А. Ш. оспорва жалбата, считайки я за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 57-ми състав, като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и на основание чл. 168, ал. 1 АПК извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено следното:

С митническа декларация (МД) MRN 20BG002005046029RO/18.12.2020 г. жалбоподателят „БАЛКАН ТРЕЙД КЪМПАНИ 2007“ ООД като вносител и декларатор, с представител „Ш. 2000“ е декларирал за режим допускане за свободно обращение в е.д. б/8 стока 1 и стока 2 /автомобили/:

Стока № 1 с описание: лек автомобил употребяван, с повреди, марка – М.-Б., модел – 560 SEC, тип-соуре 2D, брой места – 5, първоначална регистрация – 02.01.1990 г., цвят – сив, обем – 5549 куб. см, мощност – 168 KWDIN, двигател – неоткрит, бензин, шаси № WDBCA45EXLA519947.

Стока № 2 с описание: лек автомобил употребяван, с повреди, марка – Х., модел – Fit, тип- hatchbac 4D, брой места – 5, първоначална регистрация – 02.01.2017 г., цвят – син, обем – 1497 куб. см, мощност – 66 KWDIN, двигател – неоткрит, бензин, шаси № 3HGGK5H8XHM711540.

В МД са декларирани още: "метод за определяне на стойността" –Договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса); "Ц. на стока 1" – 750.00 щатски долари, "Ц. на стока 2" – 1100 щатски долари.

Към митническата декларация са приложени: коносамент № HBOL73602/12.10.2020г., 2 бр. договори за покупко-продажба от 14.09.2020 г., 2 бр. регистрационни талони, фактура за морско навло от 10.12.2020 г., фактура № 1188/18.12.2020 г. за терминални разходи, платежни нареждания за внесени мито и ДДС.

Въз основа на декларираните към датата на приемане на митническа декларация данни – 18.12.2020 г., е определен размер на митническата стойност съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т. е. върху договорната стойност - действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Митническата стойност е определена съгласно

представените от жалбоподателя документи, като включва декларираната цена на двата автомобила, митническата им стойност и разходите за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане. Определени са и са взети под отчет публични задължения за мито в размер на 469, 68 лв. и за ДДС в размер на 3469,07 лв.

ТД Митница [населено място] е иницирала проверка на достоверността на митническата стойност на внесените 2 бр. автомобили. С получено писмо рег.№32-258634/03.08.2022 г. от Д. на САЩ по вътрешна сигурност, е предоставена информация за превозните средства, декларирани за износ в САЩ с местоназначение ЕС, според която декларираната в САЩ стойност на описаните автомобили е значително по-висока от декларираната при вноса в Република България.

При така получената информация, на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 84, ал. 1, т. 1 ЗМ, с писмо рег. № 32-370252/31.10.2022 г., от жалбоподателя „БАЛКАН ТРЕЙД КЪМПАНИ 2007“ ООД са изискани доказателства за потвърждение на декларираната цена и извършените плащания, както и писмени обяснения. След неуспешен опит да бъде връчено писмото на дружеството чрез „Български пощи“ ЕАД, е проведена процедура по връчване на уведомлението по реда на чл. 18а, ал. 9 АПК, съгласно която след изтичане на 7-дневния срок от поставянето на съобщението на адреса по седалището на дружеството, същото се счита за връчено.

Жалбоподателят не е депозирал документи и обяснения в определения от митническите органи срок.

До жалбоподателя е изпратено съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, обективизирано в писмо рег. № 32-279368/22.08.2022 г., относно мотивите за решението на митническите органи и за възможността му за отговор.

Според митническите органи декларираната в САЩ стойност на описаните автомобили е значително по-висока от декларираната при вноса в Република България. Приели са, че липсват данни за определени преди това митнически стойности, които да са съпоставими с декларираните стоки и поради това следва да се определи митническата стойност по реда на чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Така митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение с МД с MRN 20BG002005046029RO/18.12.2020 г., е изчислена на 5767, 97 лв за стока 1 и 9818,73 лв. за стока 2.

На жалбоподателя е предоставен 30-дневен срок за становище.

Това съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е получено на 01.09.2022 г., видно от приложеното на л.12 и л. 13 известие за доставяне.

С оспореното Решение № 32-591671/13.10.2023г. на директора на ТД Митница – В., на основание чл. 74, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с митническа декларация с MRN 20BG002005046029RO/18.12.2020 г. е определена нова митническа стойност в размер на 5767, 97 лв. за стока 1 и 9818,73 лв. за стока 2. На основание чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 56 ЗДДС, във връзка с чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 3484,77 лв., от които мито в размер на 1088,99 лв. и ДДС в размер на 2395,78 лв.

На основание чл. 114, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 вр. чл. 59, ал. 2 ЗДДС са начислени лихви за забава върху размера на държавните вземания, като за дата на възникване на митническото задължение е определена 18.12.2020 г.

Описаните задължения са обосновани с разликата между декларираната в САЩ износна митническа стойност на двата автомобила, и декларираната в Република България вносна митническа стойност.

Решение № 32-591671/13.10.2023г. е връчено на жалбоподателя с известие за доставяне на дата 25.10.2023 г.

Жалбата е изпратена чрез Директора на ТД Митница В. до съда на 09.11.2023 г., а административната преписка по издаване на обжалвания индивидуален административен акт е постъпила с писмо рег. № 32-627921/13.11.2023 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годин за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница В. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013, съобразно предоставените му правомощия.

Оспореният административен акт е обективиран в изискуемата писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна.

Настоящия съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 196 ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 /т. 36 от решение на

СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70, § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/ Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq С. I. С., C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за

изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopore, C-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал на електронна информация за износ на автомобили от системата на Американската служба „Митници и гранична охрана“, без доказателства тези данни да са част от официален публичен регистър и да имат характер на официален документ, т. е. на такъв, издаден от орган на власт или друг, упълномощен с правомощието орган, който да е оправомощен да съхранява, обработва и предоставя тези данни. При това положение настоящият съдебен състав намира, че ползваната от митническите органи справка има характер на частен документ, чиято доказателствена стойност следва да се цени съобразно съвкупния доказателствен материал. При това положение напълно необосновано митническите органи са заменили посочената във вноската митническа декларация договорна цена с цената, отразена в справката от трето лице - Американската служба „Митници и гранична охрана“. Подобен подход, основан единствено на съпоставка между данните от интернет и издадената фактура за покупка на стоката, не обосновава по никакъв начин заявената от административния орган нова митническа стойност на стоката. В този аспект изискването на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, е ясно и не може да има никакво съмнение, че за договорна стойност може да се приеме

единствено тази стойност, която действително е платена или е подлежаща на плащане като цена на стоките при продажбата.

При това положение съждението на митническите органи, че това е договорната цена на стоката, се явява неправилно и неподкрепено от приложените съпътстващи продажбата документи, които доказват по несъмнен начин условията на продажбата, договорната и заплатена/дължимата цена като условие за продажбата на внесената стока. Поради това подходът на митническия орган за определяне на нова митническа стойност по реда на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, се явява незаконосъобразен.

Липсата на достатъчно данни за установяване на несъмнената договорна стойност на двата автомобила е следвало да бъде преодоляна от административния орган чрез прилагане на вторичните методи по чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, чрез извършване на съответни анализи и сравнения, каквито в случая липсват. След като митническите органи са обосנוвали наличието на съмнения за цената на стоките, са дължали и необходимата грижа, за да установят действителната, респ. справедливата стойност на стоката, а не произволно да определят такава на базата на предположения и екселски таблици от Американската служба „Митници и гранична охрана“. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразено с възможностите му/арг. от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06q EU: C: 2008: 128, т. 52/. Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, който принцип следва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/така Решение от 18 декември 2018 г., Soprop, C-349/07, EU: C: 2008: 746, т. 36/.

В тежест на митническия орган е да обоснове определената по чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение стойност на внасяните стоки. Лицата, които са адресати на решенията за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си досежно елементите, на които административният орган възнамерява да обоснове своето решение. За целта следва да е надлежно уведомен адресатът за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение/в този смисъл Решение от 13 март 2014 г., Г. Т. Л., по обединени дела C – 29/13 и C – 30/13, EU: C: 2014: 140, т. 49/.

Твърденията на касатора, че съобщението по чл. 22 § 6 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 не му е връчено, се оборват от приложената по делото на л. 32 обратна разписка и справка /л.33/, от която е видно, че писмо рег. № 32-279368/22.08.2022 г., относно мотивите за решението на митническите

органи и за възможността му за отговор, са получени на 01.09.2022 г. В случая обаче, макар вносителят да е бил уведомен, че предстои издаване на решение, с което ще се определи нов размер на задължение по митническата декларация, правото му на защита не е било осигурено, тъй като органът не е посочил въз основа на кои фактически и правни основания възприема за меродавни данните, въз основа на които възнамерява да определи съответната митническа стойност. В резултат на това е издаден административен акт в условията на неизяснена фактическа обстановка. Това е така, защото дори и данните от въпросната справка да могат да послужат за обосноваване на съмненията на митническите органи, то за последните не е налице нормативно установено задължение да определят нова митническа стойност, която е равна на цената, посочена в сайта. При обосновани съмнения митническите органи, съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение могат само да приемат, че митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да я определят, като приложат последователно букви от а) до г) от параграф 2/на чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. /, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките, което в конкретния случай се установи, че не е сторено, поради което и митническата стойност в размер на 15586,70 лв. се явява незаконосъобразно определена. А с оглед незаконосъобразното определяне на новата митническа стойност на процесната стока, незаконосъобразно определени се явяват и сумите за досъбиране за вносно мито и ДДС, както и лихва за забава. Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница В. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено. С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 850 лева, от които: 50 лева внесена държавна такса и 800 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия. Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III отделение, 57 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение с изх. № 32-591671/13.10.2023 г. на директора на Териториална дирекция „Митница“ – В., с което е определена нова митническа стойност за стоки 1 и 2 /автомобили/, поставени под режим допускане за свободно обращение с митническа декларация /МД/ с MRN 20BG002005046029RO/18.12.2020 г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница В.“ към Агенция "Митници" да заплати на „БАЛКАН ТРЕЙД КЪМПАНИ 2007“ ООД, с адрес в [населено място], сумата в размер на 850 (деветстотин и десет лева) съдебни разноски. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на

Република България.